

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

4 sönd. i påsktiden

”Vägen till livet”

Jes 54:7-10

Hebr 13:12-16

Joh 16:16-22

Ps: 198, 656, 251, 298, 517

Hur länge är en kort tid? Tid upplevs ju så olika. För barn är ett år en väldigt lång tid, men vi andra tycker att det är ingenting. Och när man har roligt flyger tiden fram medan när man har tråkigt går den väldigt långsamt. Men det kan ju också vara så att det som upplevs som en svår tid, i efterhand när man tittar i backspegeln, så tycker man att det trots allt var en ganska kort tid. Ja, tiden är i allra högsta grad relativ.

Evangeliet idag har två brännpunkter. Jesus talar om svårigheter, sorg och klagan. Men också om glädje och jubel. Och svårigheterna förknippas med en kort tid. Men den slutliga glädjen, ja den kommer aldrig tas ifrån oss...

Det vi fått lyssna till är ett utdrag ur Jesus avskedstal till sina lärjungar. Han talar om att han ska lämna dem, men bara för en kort tid, försäkrar han. Detta startar en diskussion bland lärjungarna. Vad menar han, på vilket sätt är den kort? Ja, i relation till evigheten hos Gud är tiden kort. Oavsett hur långt och besvärligt liv man tycker att man haft kommer den upplevas som kort när vi tittar tillbaks i backspegeln.

Slutet gott, allting gott, heter det ju. Och det ligger en del i det. Om vi skulle välja mellan att leva ett olyckligt liv men att det slutar lyckligt vore väl det att föredra än att leva ett lyckligt liv men att det slutar olyckligt.

Bilden av den födande kvinnan förstår vi, även om vi råkar vara män. När hennes stund har kommit har hon det svårt, då har födslovärkarna börjat. Men den smärta hon upplever i den stunden kan inte på långa vägar jämföras med glädjen över att ett barn är fött. När den nyblivna mamman tar barnet i sin famn är det inte svårt för henne att konstatera att det trots allt var värt det.

Men det finns en falsk glädje som inte varar. Lärjungarna ska gråta och klaga, medan världen glädjer sig, står det. Men vad är det för sorts glädje som världen känner? Ja, den glädjen har inget perspektiv på framtiden. Det blir en påklistrad glädje som är beroende av roliga saker som händer här och nu. Den glädjen kommer överge dig när du minst anar det.

Lärjungarnas sorg däremot skulle vändas till glädje, till en glädje som varar. På det sättet kan också smärtan och sorgen få sin mening. Det är inte alltid som vi ser detta, att svårigheter kan leda till något gott. Lärjungarna kunde ju inte se någon som helst mening med Jesus död, *före* uppståndelsen.

Vägen till livet, till det eviga livet hos Gud, är inte alltid lätt. Och Jesus ger oss inga illusioner. Man kan tycka att han är en dålig marknadsförare av det kristna livet men han säger som det är.

Annars finns det kanske ibland tendenser till att man alltid ska visa upp en glad sida som kristen. Göran Skytte skrev i en krönika i tidningen Dagen: ” Jag har länge lagt märke till att bilderna i kristna tidningar nästan alltid visar människor som skrattar eller ler. Därför gjorde jag för en tid sedan en liten undersökning: hur många skrattar och ler på bilder i våra kristna tidningar? Resultat: i snitt cirka 85 procent. I vissa fall 90 procent. I något fall nära 100 procent. Det vill säga nästan alla kristna skrattar eller ler i de kristna tidningarna – hela tiden.”

Naturligtvis *får* man vara glad som kristen, jag tror inte att Göran Skytte menade något annat heller. Men man kan ju bli lite undrande när nästan 100 % ska visa upp en glad fasad och yta. I så fall kanske det handlar om den där *andra* sortens glädje, den påklistrade. Och som sagt: Jesus talar ganska ofta om svårigheter och att vi kommer sörja som kristna, vi har inget löfte att slippa detta. Det löftet gäller, är istället att det ska vändas till glädje, och då kommer sorgen upplevas som en kort tid.

I förrgår, den 24 april, var det hundra år sedan folkmordet i Armenien inträffade. Det armeniska folket var den första nation som blev kristnad, redan tidigt på 300-talet. Och armenierna har under historien blivit förföljda många gånger, själva ser de det som att ofrånkomlig följd av Jesus ord, att efterföljelse leder till förföljelse.

1915 startades en omfattande utresning av armenier inom det dåvarande osmanska riket. Män utsattes för massakrer och kvinnor och barn deporterades från de armeniska byarna, deporteringar som ledde till rena dödsmarscher. Omkring 1,5 miljoner armenier dödades under 1915 och de efterföljande åren, ett folkmord som är ovanligt väl omvittnat. Orsaken till det här folkmordet var åtminstone delvis att den turkiska ledningen ville ha ett enhetligt rike med enbart den muslimska tron och då måste de kristna minoriteterna elimineras. De blev alltså förföljda för sin kristna tros skull.

Detta är också en verklighet i det kristna livet och som Jesus talar om. ”Ni kommer att gråta och klaga... ni kommer att sörja.” Men det viktigaste för oss är att Jesus inte stannar där. Sorgen ska vändas i glädje! Och den glädjen blir annorlunda än den tillfälliga glädje vi kan uppleva här. Om den glädjen heter det: ”Ingen ska ta er glädje ifrån er.” Den kommer att bli varaktig. Och det är en glädje som vi kan ta ut i förskott! Redan här och nu lever vi i påskens tid: Jesus har ju uppstått och ingenting kan ändra på det! Den glädje som Jesus ger kommer inifrån, den har Gud som källa och kan finns där till synes utan orsak. Den är inte beroende av yttre faktorer utan kan bestå även i tider av svårigheter.